

Ο ΑΡΛΕΚΙΝΟΚΛΟΥΝ ΚΙ Ο ΚΛΟΥΝΑΡΛΕΚΙΝΟΣ

Νίκη Σκουτέρη

Αθήνα 2019

Το συγκεκριμένο αυτό παραμύθι διανέμεται δωρεάν και προσφέρεται για μαθητές Νηπιαγωγείου και των πρώτων τάξεων του Δημοτικού Σχολείου.

Με το παραμύθι αυτό και με αφορμή την αποκριάτικη περίοδο δίνεται και η δυνατότητα να αναπτυχθεί σχεδιασμός προγραμμάτων διαπροσωπικών σχέσεων και συναισθημάτων με έμφαση στις αξίες, στη διαφορετικότητα, στην επίλυση συγκρούσεων, στην φιλία και στην αποδοχή.

Οι εικόνες είναι από :

https://www.google.gr/search?hl=el&tbn=isch&source=hp&biw=1280&bih=548&ei=2R1rW5_qMsOAaZ7vp7gE&q=%CE%9A%CE%9B%CE%9F%CE%9F%CE%A5%CE%9D&oq=%CE%9A%CE%9B%CE%9F%CE%9F%CE%A5%CE%9D&gs_l=img_3...35i39k1j0l9_503541.504704.0.505305.8.8.0.0.0.185.735.0j5.5.0...0...1ac.1.64.img_3.5.734.0...0.avcSq6pEcB8#imgrc=It75GVuRibwL6M:

https://www.google.gr/search?hl=el&tbn=isch&source=hp&biw=1280&bih=548&ei=2R1rW5_qMsOAaZ7vp7gE&q=%CE%91%CE%A1%CE%9B%CE%95%CE%9A%CE%99%CE%9D%CE%9F%CE%A3&oq=%CE%91%CE%A1%CE%9B%CE%95%CE%9A%CE%99%CE%9D%CE%9F%CE%A3&gs_l=img_3...0j0i30k1l9_3019.4733.0.5654.11.10.0.1.1.0.160.998.0j7.7.0...0...1ac.1.64.img_3.8.1004.0...35i39k1.0.FHcKkoOfc_Q#imgrc=q4i697sm4qcl_M:

https://www.google.gr/search?hl=el&tbn=isch&source=hp&biw=1280&bih=548&ei=2R1rW5_qMsOAaZ7vp7gE&q=%CE%BA%CE%BB%CF%8C%CE%BF%CF%85%CE%BD+%CE%BA%CE%B1%CE%B9+%CE%B1%CF%81%CE%BB%CE%B5%CE%BA%CE%AF%CE%BD%CE%BF%CF%82+%CE%BC%CE%B1%CE%B6%CE%AF&oq=%CE%BA%CE%BB%CF%8C%CE%BF%CF%85%CE%BD+%CE%BA%CE%B1%CE%B9+%CE%B1%CF%81%CE%BB%CE%B5%CE%BA%CE%AF%CE%BD%CE%BF%CF%82+%CE%BC%CE%B1%CE%B6%CE%AF&gs_l=img_3...4247.22286.0.23105.44.17.2.25.2.0.146.1266.0i10.10.0...0...1ac.1.64.img_7.8.792.0...0j0i30k1.0.G982zpzaboU#imgrc=gX1QGOYNGeAviM:

https://www.google.gr/search?hl=el&tbn=isch&source=hp&biw=1280&bih=548&ei=2R1rW5_qMsOAaZ7vp7gE&q=%CE%BC%CE%B1%CE%B3%CE%B1%CE%B6%CE%B9%CE%B1+%CE%BC%CE%B5+%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CF%82+%CE%BA%CE%BF%CF%85%CE%BA%CE%BB%CE%B5%CF%82&oq=%CE%BC%CE%B1%CE%B3%CE%B1%CE%B6%CE%B9%CE%B1+%CE%BC%CE%B5+%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CF%81%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CF%82+%CE%BA%CE%BF%CF%85%CE%BA%CE%BB%CE%B5%CF%82&gs_l=img_3...2709.20232.0.20810.61.26.16.19.18.0.171.2641.0j19.19.0...0...1ac.1.64.img_7.44.2655.0...0j0i10k1j0i30k1j0i5i30k1j0i10i24k1j0i8i30k1j0i24k1.0.A9KacdBiDn4#imgrc=NSGD75y23jP1SM:

https://pixabay.com/el/photos/?q=%CE%BA%CE%BB%CE%BF%CE%BF%CF%85%CE%BD&hp=&image_type=all&order=popular&cat=&min_width=&min_height=

Συγγραφέας: Νίκη Σκουτέρη

ISBN

Copyright 2019 : Νίκη Σκουτέρη

Αθήνα Ιανουάριος, 2019

Διευθύνσεις ιστολογίων

<http://fatsules.blogspot.com/>

<http://balonakia.blogspot.com/>

*Το παραμύθι αυτό αφιερώνεται στον
σύζυγό μου Χρήστο που αποτελεί
συμπαραστάτης στις επιθυμίες και
στα όνειρά μου.*

Τον ευχαριστώ!

Τι δύσκολο που είναι να είσαι κλειδωμένος ασφυκτικά σε ένα δωμάτιο μαζί με άλλες κούκλες και μάλιστα πάνω σε ένα ράφι. Καθηλωμένος εκεί!

Το ρολόι τικ τακ τικ τακ ατελείωτα. Κι εσύ ένας μικρός κλόουν να κάθεσαι να περιμένεις πότε θα έρθουν οι απόκριες να ζωντανέψεις , να ξεχυθείς στους δρόμους , να πετάξεις χαρτοπόλεμο, να βρεις μια ντάμα να χορέψετε μαζί, να μαζέψεις παιδιά γύρω σου που χαρούμενα θα κοιτούν τις αστείες παραστάσεις σου και το γέλιο τους θα ακούγεται παντού!

Τικ τακ τικ τακ, θα σταματήσει επιτέλους αυτός ο χτύπος;

- Με ακούει κανείς; Εδώ πάνω είμαι , μπερδεμένος με κάτι ζορό και αγελάδες και καου μποϊς και δεν ξέρω τι άλλο. Με ακούει κανείς; φώναζε ο κλόουν.
- Σταμάτα να φωνάζεις. Με ξεκούφανες φίλε μου, ακούστηκε μια φωνή ακριβώς από το κάτω ράφι.

Ο φίλος μας ο κλόουν έμεινε ακίνητος , έκπληκτος και φοβισμένος. Ποιος ήταν από κάτω; Ποιος ήταν αυτός που του απάντησε; Τόσα χρόνια κανείς δεν του είχε απαντήσει , ούτε είχε ακούσει τίποτα.

- Ποιος είσαι; ρώτησε δειλά.
- Εγώ ο Αρλεκίνος είμαι κι έχω βαρεθεί να σε ακούω να φωνάζεις, να γκρινιάζεις, να στριφογυρνάς και να μουρμουράς.

Ο κλόουν θύμωσε. Ποιος είναι αυτός που τον προσβάλλει έτσι; Αποφάσισε λοιπόν να σκύψει και να δει με τα ίδια του τα μάτια αυτόν τον Αρλεκίνο.

Έσκυψε λοιπόν και βρέθηκε στα πατώματα. Δηλαδή το πάτωμα του ήρθε στο κεφάλι ή το κεφάλι του στο πάτωμα; Ζαλισμένος δεν τον ένοιαζε εκείνη την στιγμή. Άρχισε να τρίβει το κεφάλι του ο φίλος μας ο κλόουν. Πονούσε και όχι μόνο αυτό, κοίταζε ψηλά αλλά πάλι δεν μπορούσε να δει τον Αρλεκίνο στο ράφι που ήταν κάτω από αυτόν. Ήταν πολύ χαμηλά τώρα και δεν το κατάφερνε. Άρχισε λοιπόν:

- Φίλε Αρλεκίνε με ακούς; Έπεσα, χτύπησα, πονάω και πάλι δεν σε βλέπω.
- Ας πρόσεχες, του απάντησε ο Αρλεκίνος.
- Θέλω να σε δω, είπε ο κλόουν. Με ακούς; Με ακούς; συνέχισε να παρακαλεί.
- Σταμάτα πια, με ξεκούφανες πάλι. Μα πόσο πεισματάρης πρέπει να είσαι! Ορίστε δες με, είτε κι έσκυψε από το ράφι ο μικρός μας Αρλεκίνος.

Ο Κλόουν έμεινε να κοιτάζει ψηλά εκείνη την εκνευριστική φιγούρα που όμως φάνταζε τόσο πανέμορφη στα μάτια του. Χιλιάδες λαμπάκια και αστεράκια φώτισαν τον χώρο γύρω του και μέσα του έγινε μια έκρηξη ... ζήλιας. Τι ωραία στολή! Τι ωραία σχέδια! Τι ωραία μάσκα! Και αυτό το καπέλο; Όχι σαν το δικό του το τρύπιο και τα μπαλωμένα ρούχα του! Ένωσε να φουντώνει από καημό, ζήλια και θυμό. Πολύ θυμό!

- Δεν σε βλέπω καλά. Σκύψε να σε δω καλύτερα , είτε ο κλόουν, και θα σου κάνω πολλά ακροβατικά.
- Αλήθεια ; είπε ο Αρλεκίνος. Ξέρεις πάντα σε θαύμαζα για το πώς καταφέρνεις όλα τα παιδιά και τα κάνεις και γελούν μαζί σου και διασκεδάζουν τόσο. Με εμένα τίποτα!
- Μην το λες αυτό , η στολή σου είναι πολύ ωραία. Μακάρι να είχα κι εγώ μια τέτοια στολή. Η δικιά μου ανακατεμένη με χρώματα, σκισμένη, το βάψιμο στο πρόσωπό μου πολλές φορές με τραβάει , το καπέλο μου φαρδύ ... το χάνω και κανείς δεν με παίρνει στα σοβαρά. Ενώ εσύ! Είσαι σαν πρίγκιπας, σαν ουράνιο τόξο, σαν τα χρωματιστά όνειρά μου . Και ζηλεύω πολύ , πάρα πολύ!

Και ο κλόουν μας άρχισε να κλαίει.

Στενοχωρήθηκε ο Αρλεκίνος, από φτωχή οικογένεια ήταν και κάποτε λυπόταν και ζήλευε τα άλλα παιδιά που είχαν στολή μασκαρά να ντυθούν στο καρναβάλι, μέχρι που η μαμά του , του έφτιαξε αυτήν την στολή που έγινε πασίγνωστη σε όλον τον κόσμο. Τον αγαπούσε τον νέο του φίλο κι έτσι με τη θέλησή του έδωσε έναν πήδο και βρέθηκε προσγειωμένος πάνω στον κλόουν.

- Άουτς πόνεσα, είπε ο κλόουν.
- Συγγνώμη φίλε μου καλέ , ήθελα να γνωριστούμε από κοντά. Να μου δείξεις μερικά κόλπα και να σου κάνω ότι χάρη μου ζητήσεις.
- Ότι χάρη σου ζητήσω; ρώτησε ο κλόουν.

- Ναι , σε αισθάνομαι φίλο μου και θέλω να είσαι χαρούμενος. Φτωχό παιδί είμαι κι εγώ κι όχι πλούσιο σαν τον Βασιλιά Μήδα στο τελευταίο ράφι, είπε ο Αρλεκίνος.

Συγκινήθηκε ο κλόουν από τα λόγια του Αρλεκίνου. Μα πώς μπόρεσε να σκεφτεί άσχημα για τον φίλο του αυτόν; Και γιατί ζήλευε; Ο Αρλεκίνος τον θαύμαζε διότι μοίραζε χαρά και γέλιο σε όλα τα παιδιά. Και ο Αρλεκίνος σκόρπιζε χρώματα, αρχοντιά, αγάπη κι αυτός στα παιδιά. Πω πω θαυμασμό που είχε για τον κλόουν! Αυτά σκεφτόταν ο φίλος μας και γέμισε ενοχές για τις σκέψεις του και με φωνή απελπισίας φώναξε πάλι δυνατά:

- Συγγνώμη , με ακούς; Είσαι πραγματικό φίλος μου, με ακούς; Και ξέσπασε σε αναφιλητά.
- Σε ακούω , πάλι φωνάζεις; είπε ο Αρλεκίνος και τον αγκάλιασε. Δεν πειράζει κι εγώ κάποτε σε κοίταζα από το παράθυρο του σπιτιού μου και ζήλευα όλα τα κόλπα που έκανες στα παιδιά και σε όλους τους μασκαράδες. Και δεν μπορούσα να έρθω κοντά σου.
- Θα σου κάνω την χάρη , είπε ο κλόουν και θα κάνω ακροβατικά. Και μετά δεν θέλω τίποτα από σένα , μόνο την αγάπη σου. Κανείς μέχρι τώρα δε με έχει αγαπήσει έτσι!

Και ο φίλος μας ο Κλόουν άρχισε τις αστείες γκριμάτσες και ο Αρλεκίνος ξεκαρδιζόταν στα γέλια. Μπέρδευε τα πόδια του, βρισκόταν στο έδαφος, του

έφευγε το καπέλο του και με όλα αυτά πιάστηκε η τιράντα του στο πόμολο της πόρτας και ξαφνικά... έσπασε η τιράντα του και το παντελόνι του έπεσε κάτω και φάνηκε το πουά μπλε, πράσινο, πορτοκαλί , κόκκινο βρακάκι του. Ντροπιάστηκε ο φίλος μας και ο Αρλεκίνος με το θέαμα ξέσπασε πάλι στα γέλια. Προσπάθησε ο Κλόουν να σηκώσει το παντελόνι του και τότε ξέσπασε σε κλάματα. Ο Αρλεκίνος σταμάτησε απότομα τα γέλια κοιτάζοντας απορημένα τον νέο του φίλο .

- Γιατί κλαις; του φώναξε.
- Κλαίω γιατί ... γιατί.... γιατί.....έλεγε μέσα από τα αναφίλητά του , χάλασε το παντελόνι μου και τώρα τις απόκριες δε θα βγω να παίξω με τα παιδιά.

Το κλάμα δυνάμωνε και άρχισαν και οι άλλες κούκλες τώρα να διαμαρτύρονται.

- Σταμάτα πια, το κεφάλι μας, τα αυτιά μας, το μυαλό μας , μας ζάλισες του έλεγαν.
- Σταματήστε εσείς, φώναξε ο Αρλεκίνος. Δεν βλέπετε πόσο στενοχωρημένος είναι; Δεν έχετε καρδιά καθόλου; Αγάπη μέσα σας ; Την χαρά της ζωής; Έτσι θα αφήσουμε τον φίλο μας στενοχωρημένο;

Τότε οι κούκλες σταμάτησαν να διαμαρτύρονται και μια απόλυτη ησυχία απλώθηκε στο δωμάτιο.

Πήρε βαθιά ανάσα ο Αρλεκίνος και είπε στον νέο του φίλο:

- Δεν σου είπα ότι θα σου κάνω ό,τι χάρη μου ζητήσεις; Άκου με και μη μου αρνηθείς. Όπως κάποτε το δικό μου όνειρο έγινε πραγματικότητα , έτσι και το δικό σου θα γίνει τώρα. Γι' αυτό είναι οι φίλοι. Θα φορέσεις την στολή μου που τόσο σου αρέσει κι εγώ θα φορέσω την δική σου. Θα φορώ όμως

το δικό μου το καπέλο κι εσύ το δικό σου. Θα φορώ την μάσκα μου κι εσύ θα βάψεις το πρόσωπό σου. Έτσι θα γίνω εγώ ένας Αρλεκινοκλόουν κι εσύ ένας Κλοουναρλεκίνος. Και θα είμαστε φίλοι για πάντα διότι θα έχουμε και ίδια ονόματα αλλά από την ανάποδη.

- Και δε θα στενοχωρηθείς; ρώτησε ο κλόουν
- Όχι διότι δίνω αγάπη και παίρνω την αγάπη σου και γεμίζω με αυτό , γίνομαι πολύ πολύ ευτυχισμένος. Και ξέρεις για ποιον άλλο λόγο; Διότι βρήκα έναν φίλο που θα με κάνει να γελώ και θα με στηρίζει πάντα.
- Είναι αλήθεια Αρλεκίνε μου αυτό. Αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα. Κόπηκε η ράντα του παντελονιού μου. Πώς θα το φορέσεις τώρα; απόρησε ο κλόουν.
- Αυτό σε στενοχωρεί; Θα φωνάξω την μαμά μου που ξέρει να ράβει και θα είμαστε τέλειοι μασκαράδες και οι δύο. Έτοιμοι για ξεφάντωμα, απάντησε ο Αρλεκίνος.

Κι έτσι κι έγινε. Η μαμά του έραψε την τιράντα του παντελονιού και ο μικρός κλόουν καμάρωνε για την στολή που πάντα ονειρευόταν και μάλιστα τώρα ήταν διπλά ευτυχισμένος διότι είχε αποκτήσει έναν πολύ σπουδαίο φίλο. Έναν φίλο που ήξερε να προσφέρει ευτυχία.

Την άλλη μέρα της αποκριάς τα παιδιά παραξευμεμένα είδαν στην βιτρίνα του καταστήματος αγκαλιασμένους δύο περίεργους και μπερδεμένους μασκαράδες, σφιχταγκαλιασμένους και πολύ πολύ ευτυχισμένους. Τον Κλοουναρλεκίνο και τον Αρλεκινοκλόουν. Μία νέα μόδα άρχισε να κάνει την εμφάνισή της στον χώρο των μασκαράδων.

Και οι ευχές ακούγονταν πέρα ως πέρα: <<Καλή Αποκριά>>, <<Καλό Καρναβάλι με φίλους και αγάπη όπως ο κλόουν και ο αρλεκίνος>>.

Η αγάπη και η πραγματική φιλία κάνει τα αδύνατα δυνατά! Κι έζησαν οι φίλοι μας από τότε για πάντα ευτυχισμένοι .

